

"*Jaro už bude za dveřmi*," končila jsem s nadějí minulou reportáž z Ozvěn. Ani náhodou!!! Počasí jako v Brtajblech, pršosníh, lezavo a větrno, všude louže a čvachtanice. Zmatky na cestách asfaltových i železných zpozdily příjezd první kapely. Ale zase jsme ve čtvrtek 9. března 2006 viděli unikátní výjev - na scéně osamělého zvukaře Páju Jindráka, an sedíc s rukama v klíně očekával příchod umělců. I diváci postupně docházeli ještě 10 minut po 20 minut opožděném začátku a jejich počet se ustálil na plus mínus čtyřiceti. " *Měl jsem bobky, jestli někdo přijde, ale to bylo samo sebou hluboké nedorozumění*," popsal své obavy Michal Jupp Konečný a zároveň tak představil sestavu účinkujících. To jsme ještě netušili, že samo sebou by mohl bezefšeho opomenout.

Není každý den posvícení, říkala jsem si po skončení čtvrtých Ozvěn. Dokonce jsem uvažovala o tom, že reportáž tentokrát nahradím jen krátkým komentářem k fotogalerii z koncertu. Ale minimálně ke dvěma kapelám večera by to bylo nespravedlivé. K sestavě Bob a Bobci z Křižanova u Hrobu a hostům večera, loňským Krtečkům Bezefšeho.

Samo sebou z Dubí, kteří přijeli pozdě a nějak různě odjinud, jakoby nevěděli, na čí akci to vlastně dorazili. Nejistotu či trému zřejmě kapelník (nepředstavil sebe ani své tři spoluhráče!) přebíjel suverenitou a plácáním hraničícím až s neotesaností. Najít něco kladného na jejich vystoupení bylo dost těžké, zaujal snad zpěvaččin hlas a výkony flétnisty. Naštěstí písničky hráli krátké a nepokoušeli se v nich řešit svět. Ovšem i vtipné texty jim příliš nevycházely, absolutní rýmy možná byly úmyslem, ale hodně

Tento večer vítězní Bob a Bobci

foto: Vítek Školník Urban ©

naivním. Snaha o radostný folk ztroskotávala na nesehranosti, klopýtání v rytmu a nevyzpívanosti. Kapelníkova rozladěná kytara, obrácené přízvuky a falešný zpěv zastínily i sem tam vydařené harmonické souzvuky flétny a druhé kytary, například ve valčíčku *No a co*. No a nic. Ty čtyři hlasy si snad do bedny hodili sami. Nejsem si jistá, jestli po vystoupení sledovali ostatní kapely. Jistě by jim prospělo podívat se, jak se představili jiní.

Bob a Bobci (pro německy hovořící - Große Bob und kleine Scheißen), vloni bramborová Krtci

na Zahradě a finalisté Trampské Porty v Ústí, kde bojovali bez náhle onemocnělého kapelníka baskytaristy a violisty Josefa Boba Zelenky. V kapele dále zpívají a na rytmické nástroje nebo flétny hrají Věra Teršípová (autorka textů), Lenka Vokounová a Lenka Špinková, na ukulele, ukebanjo, kytaru a baskytaru Jan Vyskočil, na akustickou kytaru René Ježek Kříž (autor hudby), který zároveň kapelu vtipně uvádí. V Zahradě, jak se nakonec ukázalo, vážného konkurenta neměli. Energičtí, uvolnění, s chutí zazpívali své vlastní písničky, odehráli jich celkem deset, a naznačili širší repertoár. Celá šestice působila naprosto kompaktně a dynamicky, hlasy zpěvaček dobře souzněly v triu i ve sboru s třemi barevně odlišnými mužskými hlasy. I sólově se jednotliví členové představili v příjemných melodických písničkách folkově laděných (*Ve vzduchoprázdnu*

,
Na cestě

), s trampským nádechem, v dixie s ukebanjem

Lechtivá

(

Pozval jsem si pozdě k ránu do podnájmu vztah

) i v reggae

Po nás potopa

, dokonce mají i vlastní "lidovkou"

Čekání

. Když se zmínili, že s sebou přivezli čtyřpísničkový demáček, nezaváhala jsem a za 50 peněz si zakoupila

Krásný pozdrav z Křížanova Bob a Bobci - Vám

. Svůj styl tu nazývají "svobodný folk" a přejí při poslechu jen ty nejpříjemnější pocity a pohodu. V Zahradě jim jejich sázka na písničku vyšla, obdrželi nejvíc (15) diváckých hlasů.

Za hluboké nedorozumění patrně považuje pražské **Hluboké nedorozumění** svá soutěžní vystoupení. Běžte na jejich koncert a uslyšíte kapelu v dobrém rozmaru. Užijete si jejich pohodové folkově-trampské písničky i dobrou náladu, kterou dokážou z jeviště rozdávat. Tentokrát navíc dlel kdesi na britském souostroví baskytarista Pavel Škopy Škop, a v duchu hesla "Škopy za všechny, všichni za Škopyho" Hluboké nedorozumění vystoupilo jako trio: Láďa Jepťák Černý (kytara a zpěv) Eliška Zachariášová (zpěv) a Petr Klokán Vratný (kytara a zpěv). Basa tvrdí muziku, a bohužel tato pohonná jednotka v aranžích chyběla citelně, Jepťák ani Klokán na své kytary basový spodek nevytvořili. Skladby tak postrádaly dynamiku a to se projevilo i na nevýrazném zpěvu. Škoda, velká škoda, neboť zpěvné písničky ztratily svou sdělnost. S blížícím se koncem vystoupení jakoby Elišku i oba pány opustila svázanost soutěžní trémou a začali hrát a zpívat tak, jak je známe z koncertů a sešňů. Poslední písničky

Co vzalo léto

a přídavek

Pro další den

, který Eliška zazpívala svým nevelkým jemně zastřeným mírně rozechvělým hlasem, nám připomněly, že Hluboké nedorozumění, jedna z mála mladých kapel s trampským srdcem, patří ke skupinám, které věrně slouží písničce. Ale tentokrát o tom přesvědčili jen 7 diváků. Tak pro příště, až zase někam půjdou soutěžit, neříkejte jim to. A zahrají vám jako například vloni na

Osecké kytáře, která ač soutěž, svou atmosférou připomínala spíš přátelský happening.

Jupp nás seznámil s novou vizí festivalu Zahrada. Amfiteátr nebude mít hlavní scénu, alébrž v místech, kde se obvykle předvádí moře umělců se plánuje moře skutečné. Na pohled pěkné. Uklidňující pohled na bárky v dáli jistě uspokojí pocuchané nervy přepracovaného občana, ovšem jak budou šploucháním oceánu uspokojeny uši hudbymilovných příznivců??? Ze své připravované knížky Umakartový totem přečetl povídku Tunel s koncem neméně neobvyklým. Jestli si z nás po celou dobu nějak neutahoval. Juppe??? :-)

A když už skoro všechny lehce stírám, měla bych se také pustit do **Bezefšeho**. Jenže za co, že? Ale znáte to o tom psovi a holi. Především měli o přestávce vlastními těly zatarasit hlavní vchod, aby Zahradu neopustila část méně vytrvalých diváků. Ale to by se zase nestihli nazvučit. Tak jinak. V posledním půlroce Bezefšeho vystupují i s velkou bicí soupravou. Fakt je, že John do schlagwerku nijak přehnaně nebuší, leč některým kouskům možná bicí příliš nesvědčí. Například v aranžmá hitovky o dámském bědování

Běda běda

přehlušil dupák Zdenálovu basu a v šelestu se ztratila i Mikloňova kytara. Naopak jiným skladbám zase bicí prospívaly, a proto je nezatracuji. Jmenujme například dávnou Chladilovu swingovku

Jezdím bez nehod

, ve které Timil zvládl zpěv i saxofonovou sekci. Velký taneční orchestr Bezefšeho a sbor Michala Miklánka nám pamětníkům připomněl šlágr asi z roku 1962 (a v našich vzpomínkách i filmové zpracování - tehdy se neříkalo klip - s Milanem Chladilem v otevřeném kabrioletu zn. Škoda Felicia a Jardou Šterclem(?) na mopedu). Ovšem, sečteno a podtrženo: Bezefšeho ten večer opět nenechali nikoho na pochybách, že jsou naší špičkovou vokálně instrumentální kapelou a nám, kterým rostli před očima, bude velkým potěšením je letos vídat v hlavních programech velkých letních festivalů.

Shrňme si ještě výsledky diváckého hlasování: **Bob a Bobci** (15), **Hluboké nedorozumění** (7)
a **S**

amo sebou

(4). Příště a naposledy se na Ozvěnách sejdem ve čtvrtek 13. dubna a uvidíme Krtečka

Šantré

spolu s triem pokonkursistů

Do větru

,

Vesna Vaško Caceres

a

Sekvoj

.